

„Latvijas simtgade manas dzimtas stāstos”

2018.gada 26.marts, Garkalnes MVP

Tuvojoties Latvijas 100 gadu jubilejai, bieži nākas aizdomāties par savu vietu Latvijā, par savu ģimeni un dzimtu. Kā mana ģimene ir dzīvojusi šajā valstī? Kāds bijis ģimenes liktenis? Kā Latvijas Republikas vēsturiskie notikumi ietekmējuši manu ģimeni?

26.martā skolā viesojās Rozīte Katrīna Spīča, Rasa un Pēteris Jansoni, stāstot savu ģimeņu stāstus. Tie savijās kopā ar vēsturiskajiem notikumiem, kuri nenoliedzami ietekmējuši abu ģimeņu likteņus gan Pirmā pasaules kara laikā, gan Latvijas Republikas dibināšanas brīdī un Neatkarīgās republikas laikā, kā arī padomju okupācijas gados.

Jansonu ģimenes vēsturē ir daudz traģisku mirkļu, piemēram, izsūtīšana uz Sibīriju un savu dzimtas māju zaudēšana, bet.... ja nebūtu izsūtīšanas, tad vectēvs varbūt nesatiktu vecmammu. Arī par šādu likteņa pavērsienu mums lika aizdomāties Rasa, stāstot par liktenīgo vecvecāku tikšanos Sibīrijā.

Spīču ģimenes stāstu mums stāstīja Rozīte, un viņas ģimenes vēsture ir saistīta ar tiem pašiem vēsturiskajiem notikumiem, bet ir citāda! Rozītes vecvecāki dzīvoja tādu pašu padomju cilvēka dzīvi kā tūkstošiem PSRS iedzīvotāju, uzskatot – lai kādi laiki nāktu un būtu, nedrīkst zaudēt savu darba tikumu, atbildības sajūtu par padarīto darbu un rūpes par savu ģimeni. Pašai ziedīgā darbā sarūpētas gan mājas savai dzimtai, gan saņemtī apbalvojumi.

Kas gan kopīgs šīm dzimtām? Latvija – vieta, kur risinājušies vēstures notikumi, kur izveidotas ģimenes, kur pavadīts darba mūžs, izaudzināti bērni un mazbērni, kur mazmeitas – Rozīte un Rasa, kopā ar Rasas tēti Pēteri kopj latviskumu, ciena savas ģimenes vēsturi un latviešu tautas dziesmas, iepazīstina skolu jauniešus ar latviešu tautas instrumentālo un vokālo mūziku. Kopīga ir devīze: „Es esmu Latvija!”

Lai pārdomu pilns Latvijas 100 gades laiks!

Cerot, ka tikšanās skolēnos raisīja pārdomas par savu ģimeni un ģimenes saknēm –

Inga Pelcmane, vēstures skolotāja